

Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ρατσιστική συμπεριφορά μιας ομάδας Ινδικής καταγωγής ενάντια σε μια άλλη ομάδα μουσουλμανικής καταγωγής ήταν το «γκαζάκι» για να ακουστούν από επίσημα χείλη τα συνθήματα πλάνης του «Ένα Έθνος». Πριν όμως οι κύριοι αυτοί πάρουν μια πέτρα και αρχίσουν τον λιθοβολισμό ενάντια στον πολυπολιτισμό έπρεπε να σκεφτούν πως θα ήταν η Αυστραλία αν δεν είχαν εισρεύσει στη χώρα, με δική τους βούληση, τα εκατομμύρια των μεταναστών. Ένα περιφρονημένο διαμάντι θα ήταν η Αυστραλία! Σήμερα, από την αρχή της μαζικής μεταναστευσης, η χώρα άλλαξε ριζικά. Έγινε ένα ζηλευτό κράτος της Γης. Τι αγνωμοσύνη όμως; Τα τελευταία χρόνια οι κυβερνήσεις της Αυστραλίας προσπαθούν να σβήσουν από τη θύμησή μας τις φουρνιές εκείνες των μεταναστών, τις σκληρές εκείνες ώρες στα λιμάνια, τότε που άνοιγαν οι σιδερένιες πόρτες των πλοίων και κατέβαιναν οι μετανάστες. Τότε που στα πρόσωπα όλων των νεοφερμένων, διέκριναν όλοι στα μάτια τους τη θέληση για πρόοδο και μια αστείρευτη βρύση δημιουργίας.

ΗΡΩΕΣ φάνταζαν που με τα δυνατά τους μπράτσα, θέριζαν με μανία τα ζαχαροκάλαμα, λες και έκαναν πόλεμο μαζί τους. Και δεν ήταν μόνο αυτά που τους αντιστέκονταν και έπρεπε να τα νικήσουν για να φέρουν ψωμί στις φασίλιες τους. Ήταν ο καυτός ήλιος και τα φιδία που ξεπετάγονταν μπροστά τους με εχθρικές διαθέσεις γιατί τους χαλούσαν την η-

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

συχία τους. Ανάμεσά τους, εκεί στο βόρειο Κουίνσλαντ και πολλοί Έλληνες, παίρνοντας και εκείνοι μέρος στην πάλη για ένα καλύτερο αύριο. Αλλά και πόσοι είναι αυτοί που εγκατέλειψαν τα πάτρια εδάφη για ένα νέο ξεκίνημα σε αυτή τη χώρα

στην Αυστραλία, όχι μόνο δεν κλέβουν τις δουλειές των Αυστραλών, αλλά δημιουργούν χιλιάδες νέες εργασιακές θέσεις ετησίως. Ακόμη και σε περίοδο οικονομικής ύφεσης, όπως είναι η σημερινή, οι νέοι μετανάστες δεν συμβάλλουν αρνητικά στην οικο-

μένων Οικονομολόγων, που αντίθετα με τα όσα υποστηρίζουν οι πολιτικοί, δείχνουν ότι οι νέοι μετανάστες συμβάλλουν θετικά στην ανάπτυξη της Αυστραλιανής Οικονομίας και στη μείωση της ανεργίας. Το επιχείρημα ότι η παρουσία νέων μεταναστών διογκώνει την ανεργία δεν ευσταθεί, γιατί η απορρόφηση των νέων μεταναστών παρουσιάζεται κυρίως σε φθίνοντες ή μη ανταγωνιστικούς κλάδους, όπου υπάρχουν κενά προσφοράς εργασίας ή προσφοράς περιστασιακής απασχόλησης, όπου οι Αυστραλοί εργαζόμενοι δεν είναι πρόθυμοι να αποδεχτούν. Ακόμη περισσότερο η εργασία των μεταναστών προσθέτει ένα πετραδάκι στην ανάπτυξη της χώρας και σώζει θέσεις εργασίας του ντόπιου δυναμι-κού.

Το Αντίδοτο στο Ρατσισμό

και που «για ένα μεροκάματο τον ουρανό τους κρύφανε», ώστε να αναγνωρίζεται η Αυστραλία σήμερα σαν ένα μεγάλο Έθνος της Γης;

ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ να θυμάται η σημερινή Αυστραλία το παρελθόν. Αγνοεί τη συμβολή των μεταναστών στην ανάπτυξη αυτού του τόπου. Γιατί οι έρευνες που έγιναν στο παρελθόν αποκάλυψαν ότι οι νέοι μετανάστες συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη αυτού του τόπου. Αυτό επισημάνει και η παλαιότερη έρευνα του καθηγητή Γουίδερς, που αποστομώνει όσους ισχυρίζονται το αντίθετο, ότι οι νέοι μετανάστες που έρχονται

νομική ανάπτυξη της χώρας. «Κουφού καμπάνα...» όμως, γιατί οι κυβερνήσεις επιμένουν ότι για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, πρέπει να ρίξουμε πέλεκυ στους νέους μετανάστες.

ΟΦΕΙΛΟΥΝ το κράτος και η πολιτεία εάν έχουν ως στόχο να καταστεί η Αυστραλία ένα ζηλευτό Έθνος της Γης να χειριστούν τους μετανάστες και τα παιδιά τους ως πλήρη μέλη της Αυστραλιανής κοινωνίας. Δεν υπάρχουν δικαιολογίες να αντιμετωπίσουμε τους μετανάστες ως απειλή για την οικονομία. Γιατί όπως αναφέραμε Έρευνες διακεκρι-

ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ στην πλουσιοδόλλαρη Αυστραλία και εκ παραδόσεως στοργική Μητέρα όλων των κατατρεγμένων της Γης, να αναβιώνει ο ρατσισμός. Πρέπει κάποτε να αντιληφθούμε ότι η Πρόοδος, η Ειρήνη και η Δημοκρατία περνούν από το δρόμο όπου έχουν γκρεμιστεί τα εμπόδια των κάθε είδους Θρησκευτικών, Φυλετικών και άλλων διακρίσεων. Ότι περνούν από το δρόμο της Συμφιλίωσης και της Συνεδέλφωσης, της Πολυπολιτισμικής Συμβίωσης και Προκοπής. Οφείλουμε «Να μάθουμε να ζούμε μαζί», αυτό είναι το Αντίδοτο στο Ρατσισμό. Αυτή η Αξία στην Αυστραλία πρέπει να αναδειχθεί με όποιο κόστος. Είναι αυτή που Αλλάζει τον Κόσμο.

Ο Νότης Σφακιανάκης άφησε

τις καλύτερες εντυπώσεις στο Σύννεϋ

....Καλησπέρα Ελλάδα”...

Με αυτόν τον χαιρετισμό ο καλλιτέχνης της καρδιάς μας Νότης Σφακιανάκης καλησπέρασε τους Έλληνες του Σύννεϋ.

Ο άρχοντας του ελληνικού πενταγράμμου, Νότης Σφακιανάκης σκόρπισε ‘πανικό’ το Σάββατο στην πίστα του Sydney Entertainment Centre. Μοναδικοί σχεδιασμοί φωτισμού οι οποίοι δημιουργούσαν φανταστική ατμόσφαιρα, γιγαντοοθόνες, καθώς επίσης ένα εξαιρετικό ηχητικό σύστημα - όλα μαζί- αγκάλιασαν τη μοναδική φωνή του Νότη και μας ταξίδεψαν σε ανεπανάληπτες μουσικές στιγμές.

“Καλησπέρα σε όλα τα παιδιά, κάθε ηλικίας”.

Φιλικός, ευχάριστος, υποσχέθηκε μια τρίωρη συναυλία και πραγματικά άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις. Για άλλη μια φορά ο Νότης εντυπωσίασε! Έγινε ένα με το κοινό και έκανε ό,τι μπορούσε να διασκεδάσει η παροιμία του Σύννεϋ.

“Είμαστε εδώ να χορέψουμε, να διασκεδάσουμε, να τα δώσουμε όλα. Κι αυτό ακριβώς θα κάνουμε”.

Ξεκίνησε το γλέντι και δόθηκε το έναυσμα για ένα καταγισμό τραγουδιών που ο κόσμος σιγοτραγουδούσε μαζί με το Νότη.

“Πάρτα”, “Παπαρούνα”, “Πάρε το δρόμο”, “Πρόβατα”, “Κι αν με βρεις”, “Δίνει τα φιλά”... “...θεε μου και ας ήξερα ποια μέρα θα πεθάνω και του θανάτου μου γελέθλια θα κάνω...”

τι να πρωτοθυμηθεί κανείς από μια υπέροχη μουσική βραδιά!

Ο Νότης δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει ‘μουσικά’ και όσους έχουν Μικρασιατική καταγωγή. Πραγματικά συγκλονιστική η στιγμή (11:50 μ.μ. ακριβώς) που ερμήνευσε το υπέροχο κομμάτι “τα κλεμμένα”

Μία τσιγγάνα μου ‘χε πει πως είναι απ’ το Αϊβαλί κι εγώ θυμήθηκα τα λόγια του παππού μου.

Στη Σύμνη έφτιαχνε γλυκά και η γιαγιά μπαχαρικά

μέσα στο σπίτι του πατέρα του δικού μου.

Τα χρόνια που ‘μουν πιο μικρός,

αναρωτιόμουν συνεχώς γιατί ‘χε πάντα το μπαούλο γυαλισμένο.

Και πριν πεθάνει μου ‘χε πει

κι είδα το βλέμμα το στεγνό τον φοβισμένο.

Στην Πόλη στην Αγιά Σοφιά,

δακρύζει πάντα η Παναγιά

γι’ αυτούς που έφυγαν διωγμένοι μες στα πλοία.

Στην Πόλη στην Αγιά Σοφιά,

ακόμα καίει μια φωτιά

γιατί μεμέτηδες δανείζονται τα θεία.

Έφυγε δίχως παιδεμό, μα έζησε ξεριζωμό

αυτήν την λέξη την πρωτάκουσα στα έξι.

Είχα ρωτήσει να μου πει

την ιστορία απ’ την αρχή

κι όπως μιλούσε έσταζε αίμα η κάθε λέξη.

Γι’ αυτό το άνοιξα κι εγώ το κασελάκι το παλιό κι είδα τα λήγα που ‘χε πάρει, τα κρυμμένα. Κανέλα, σμύρνα και νερό απ’ τα παράλια θαρρώ και λίγο χόμα από τα μέρη τα κλεμμένα.

Στην Πόλη στην Αγιά Σοφιά,

δακρύζει πάντα η Παναγιά

γι’ αυτούς που έφυγαν διωγμένοι μες στα πλοία.

Στην Πόλη στην Αγιά Σοφιά,

ακόμα καίει μια φωτιά

γιατί μεμέτηδες δανείζονται τα θεία.

Κλείνοντας το πρόγραμμα ο Νότης ευχαρίστησε όλους. Ήταν η καλύτερη συναυλία που έχω δώσει ποτέ. Είσασταν υπέροχοι!” Τρεις ώρες μαγείας από τον Νότη Σφακιανάκη είχαν φτάσει στο τέλος τους... παρουσίασε έναν έναν τους συνεργάτες του και ζήτησε να ενοθούν τα χέρια όλων σε ένα θερμό χειροκρότημα για το μπαλέτο που δεν μπόρεσε να τον ακολουθήσει σε αυτή τη συναυλία.

Ο Νότης δεν μπόρεσε να κλείσει το επόμενο ραντεβού του με το Σύννεϋ γιατί όπως εξήγησε στην αρχή της συναυλίας ...φοβάται τα αεροπλάνα! Με χιούμορ εξήγησε αυτή τη φοβία του που δεν του επιτρέπει να κάνει αρκετά ταξίδια και να ευχαριστεί τους θαυμαστές του ανά τον κόσμο από κοντά!

Σε ευχαριστούμε Νότη για άλλο ένα υπέροχο ταξίδι της ψυχής μας.

Ο Νότης υπογράφει τα αυτόγραφα του με το χαρακτηριστικό “Η αγάπη και η αλήθεια οδηγός σας!”. Να’σαι πάντα καλά Νότη και ...συνέχισε να γράφεις ιστορία!

Άννα Αρσένη